

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9Ek/249/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120226473
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Veronika Kojšová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120226473.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: B. Y., L.: XX.X.XXXX, G. XXA, XXX XX Š., zastúpená zák. zástupcom - matkou: C. Y., L.: XX.X.XXXX, G. XXA, XXX XX Š., právne zast. Marek Para, Gagarinova 10A, 821 05 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 31 820 085, proti povinnému: C. Y., L.: X.X.XXXX, G. I., XXX XX Š., právne zast.: JUDr. Ivana Starzyková, advokátka so sídlom M. R. Štefánika 14, 942 01 Šurany, zapísaná v zozname advokátov SAK pod č. 3852, IČO: 37 965 344, o vymoženie zameškaného a bežného výživného, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Stanislavom Polákom, so sídlom exekútorského úradu Moyzesova 5, 949 01 Nitra, IČO: 37 852 167, pod číslom 247EX 242/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.
- II. Žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa Návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 07.02.2020 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 300 Eur a bežného výživného vo výške 200 Eur do budúcnosti na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Nové Zámky do dňa 16.02.2018, sp. zn. 11P/297/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26.02.2018 (ďalej len „exekučný titul“).
2. Poverením zo dňa 10.03.2020 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Stanislava Poláka, so sídlom exekútorského úradu Moyzesova 5, 949 01 Nitra, IČO: 37 852 167, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 247EX 242/20.
3. Súdny exekútor dňa 27.07.2020 postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 08.04.2020. Následne povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil na exekútorský úrad dňa 19.07.2020 návrh na zastavenie exekúcie.
4. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že podal konajúcemu súdnemu exekútorovi návrh na odklad exekúcie podľa § 61h ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z dôvodov v ňom uvedených, predovšetkým z dôvodu, že otec sa ocitol v nepriaznivej finančnej situácii, bez vlastného zavinenia. Konajúci súdny exekútor vydal dňa 29.04.2020 upovedomenie o odklade exekúcie. Povinný podal dňa 25.08.2019 na Okresný súd Galanta návrh na zníženie výživného. Dňa 13.07.2020 sa konalo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci samej o znížení výživného. Konajúci súd rozhodol tak, že znížil vyživovaciú povinnosť otca zo sumy 250 Eur mesačne, počnúc od 01.12.2019 do 31.12.2019 na sumu 120 Eur mesačne a počnúc od 01.01.2020 na sumu 100 Eur mesačne. Povinný uviedol, že v mesiaci júl 2020 zaplatil sumu na bežnom výživnom vo výške 100 Eur a doplatil sumu 20 Eur na výživnom za mesiac december 2019. Povinný ďalej uviedol, že počnúc mesiacom november 2019 prestal platiť exekučným titulom určenú výšku bežného výživného 200 Eur a na tvorbu úspor vo výške 50 Eur, do októbra 2019 platil výživné a na tvorbu úspor podľa exekučného titulu, od novembra 2019 do apríla 2020 platil výživné vo výške 100 Eur mesačne a neprispieval na tvorbu úspor. Povinný

uviedol, že do novembra 2019 nemá nedoplatok na príspevku na tvorbu úspor, dokonca je možné, že má preplatok vo výške 50 Eur a nemá ďalší nedoplatok na bežnom výživnom. Ďalej povinný uviedol, že jeho príjem tvorí iba nemocenská dávka vyplácaná Sociálnou poisťovňou, pričom zároveň poukázal aj na nepriaznivý zdravotný stav. Povinný uviedol, že Uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 30.04.2020, sp. zn. 22P/53/2020, vykonateľným dňa 05.05.2020 nariadil neodkladné opatrenie na čas do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 22P/144/2019, ktorým znížil vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa na sumu 150 Eur mesačne, bez povinnosti otca prispievať na tvorbu úspor v sume 50 Eur. Otec od 01.05.2020 prispieval na bežné výživné maloletého dieťaťa v sume 150 Eur, a to za mesiace máj 2020 a jún 2020. Uznesením Krajského súdu Nitra zo dňa 30.06.2020, č. k. 26CoP/32/2020 rozhodol krajský súd tak, že zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia na zníženie výživného. Povinný žiada vo svojom návrhu zastavenie exekúcie s poukazom na § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a to z dôvodu, že nemá nedoplatok na bežnom výživnom, a to najmä s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 13.07.2020, sp. zn. 22P/144/2019, ktorým bolo výživné z pôvodnej výšky 250 Eur znížené na sumu 120 Eur mesačne počnúc od 01.12.2019 do 31.12.2019, a počnúc od 01.01.2020 na sumu 100 Eur mesačne. Povinný poukázal na § 78 ods. 2 zákona o rodine. Povinný zároveň uviedol, že skutočnosť, na ktorú poukazuje nastala po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Povinný taktiež namieta postup matky ako zákonnej zástupkyne oprávnenej, ktorá na základe jedného exekučného titulu podala na exekučné konanie dva samostatné návrhy, čím spôsobila nehospodárnosť a navýšené náklady za duplicitný súdny poplatok za vydanie poverenia pre súdneho exekútora a za duplicitne účtované úkony súdneho exekútora. Na záver svojho podania povinný uviedol, že žiada, aby exekúcia bola zastavená ako nedôvodná.

5. K návrhu povinného sa vyjadril aj oprávnený, a to prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Oprávnený vo svojom vyjadrení uviedol, že je toho názoru, že nie sú naplnené dôvody podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, nakoľko vyhlásenie rozsudku Okresného súdu Galanta, sp. zn. 22P/144/2019 zo dňa 13.07.2020 nebráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Exekučný titul, na podklade ktorého sa vedie exekúcia, právoplatne zrušený nebol, je stále vykonateľný a teda dlžné výživné za konkrétne obdobie je možné v exekučnom konaní naďalej vymáhať.

6. Následne povinný prostredníctvom právneho zástupcu predložil súdному exekútorovi Rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 13.07.2020, sp. zn. 22P/144/2019, spolu s doložkou vykonateľnosti (predbežná vykonateľnosť).

7. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa poverený súdny exekútor nevyjadril.

8. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

12. Podľa § 226 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

13. Podľa § 232 CSP, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami.

14. Podľa čl. 4 odsek 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

15. Podľa čl. 4 odsek 2 CSP ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

16. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

17. Súd mal za preukázané, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 08.04.2020. Povinný mal teda podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku 15 dňovú lehotu na to, aby podal návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie povinným bol doručený poverenému súdnemu exekútorovi dňa 19.07.2020. Súd konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný po zákonom stanovenej lehote, t. j. oneskorene.

18. Súd poukazuje na skutočnosť, že povinný môže podať v priebehu exekučného konania viacero návrhov na zastavenie exekúcie. Právne skutočnosti (dôvody na zastavenie exekúcie) musí však povinný uplatniť včas. Pravidlá včasného uplatnenia skutočností sú nasledovné. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (§ 61b) musí povinný uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne. Súd návrh vecne vyhodnotí tak, ako keby predmetné tvrdenie neobsahoval. Procesný úkon povinného (návrh na zastavenie exekúcie) je teda v predmetnej časti neúčinný. Dôsledkom nie včasného predloženia právnej skutočnosti (dôvodu na zastavenie exekúcie) je zamietnutie návrhu na zastavenie exekúcie. Ak je návrh exekučným súdom zamietnutý preto, že právna skutočnosť bola predložená oneskorene, hoci tu dôvod na zastavenie exekúcie je, považuje sa suma vymožená od povinného za bezdôvodné obohatenie. Vymoženie pohľadávky, ktorá zanikla už skôr z iného právneho dôvodu, prichádza do úvahy najmä vtedy, keď exekučný súd inak dôvodný návrh na zastavenie exekúcie zamietne iba preto, že bol podaný oneskorene. Exekučný súd exekúciu zastaví, aj keď povinný právnu skutočnosť neuplatnil včas, len pokiaľ ide o dôvod, pre ktorý je potrebné zastaviť exekúciu aj bez návrhu. V predmetnom prípade sa však nejedná o právnu skutočnosť, pre ktorú je potrebné zastaviť exekúciu aj bez návrhu.

19. Platná právna úprava obsahuje ustanovenia o koncentracii konania, podľa ktorých exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietne, ak povinný dôvody na zastavenie exekúcie neuplatnil včas. Napriek uvedenému exekučný súd môže exekúciu zastaviť ex offo, ale iba z určitých dôvodov. Vzhľadom na koncentraciu konania je zrejme, že nie je prípustné, aby exekučný súd zastavil exekúciu ex offo z dôvodu, ktorý je zistiteľný len na základe riadneho splnenia povinnosti povinného tvrdiť a navrhnúť dôkazy. Do úvahy potom prichádzajú dva okruhy dôvodov, pre ktoré môže exekučný súd zastaviť exekúciu aj bez návrhu. Po prvé, ak ide o dôvod, pre ktorý mal exekučný súd návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, teda dôvod, ktorý mal exekučný súd zistiť z návrhu a jeho príloh. Zastavenie exekúcie tu predstavuje nápravu pochybenia, ktoré vzniklo nesprávnym posúdením návrhu na vykonanie exekúcie. Po druhé, ak právna skutočnosť, ktorá je dôvodom na zastavenie exekúcie, je zistiteľná z vlastnej činnosti exekučného súdu, prípadne zo súdnych či verejných registrov, teda ak sa nevyžaduje predloženie tvrdení a dôkazných návrhov zo strany povinného. O takúto situáciu pôjde napríklad vtedy, ak exekučný súd zistí, že exekučný titul bol v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku zrušený.

20. Súd sa však zaoberal aj prípadom, kedy by mohol byť návrh na zastavenie exekúcie podaný oneskorene. Ide o prípady, kedy povinný môže namietať len tie skutočnosti, ktoré vznikli po uplynutí 15-dňovej lehoty (§ 61k ods.3 Exekučného poriadku). V danom prípade mal súd za nesporne preukázané, že povinný skutočnosti týkajúce sa zníženia výživného nemohol namietať a uplatniť v rámci zákonom stanovenej lehoty. Súd pri tom poukazuje na skutočnosť, že o skutočnostiach, na ktoré odkazuje povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie bolo rozhodnuté až dňa 13.07.2020. Je preto zrejme, že o týchto skutočnostiach nemal povinný vedomosť v čase doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (v rámci 15-dňovej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie). Súd vzhľadom na uvedené má za to, že v danom prípade sú splnené predpoklady uvedené v ustanovení § 61k odsek 3 Exekučného poriadku. Súd zároveň konštatuje, že takto podaný návrh na zastavenie exekúcie nemá odkladný účinok.

21. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, súd návrh povinného spolu s ním predloženými dôkazmi preskúmal. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie poukazuje na skutočnosť, že dlh na výživnom neexistuje, nakoľko Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.07.2020, sp. zn. 22P/144/2019 došlo k zníženiu výživného. Na preukázanie svojich tvrdení povinný súdu predložil uvedený rozsudok a zároveň aj potvrdenia o úhradách výživného. Súd po preskúmaní týchto dôkazov mal za nesporne preukázané, že v predmetnom konaní existuje viacero rozhodnutí súdov, ktoré obsahovo na seba nadväzujú a je potrebné na ne poukázať, a to najmä v súvislosti s tvrdeniami povinného. Okrem exekučného titulu, na podklade ktorého je vedená exekúcia, povinný súdu predložil aj Uznesenie Okresného súdu Galanta zo dňa 30.04.2020, sp. zn. 22P/53/2020, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie v trvaní do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 22P/144/2019, a to tak, že sa znížila vyživovacia povinnosť otca na maloleté dieťa, určená rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/297/2017 zo dňa 16.02.2018 vo výške 250 Eur mesačne, na sumu 150 Eur mesačne, kde je výživné splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Proti tomuto uzneseniu podala matka maloletej odvolanie. O predmetnom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave, a to tak, že uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá. Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.07.2020, sp. zn. 22P/144/2019, ktorý je predbežne vykonateľný dňa 24.07.2020, bolo rozhodnuté, že v zmysle výroku I. sa znižuje vyživovacia povinnosť otca na maloleté dieťa zo sumy 250 Eur mesačne, počnúc od 01.12.2019 do 31.12.2019 na sumu 120 Eur mesačne, a počnúc od 01.01.2020 na sumu 100 Eur mesačne, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Vo výroku II. konajúci súd rozhodol, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 16.02.2018, sp. zn. 11P/297/2017-50, v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa.

22. Povinný uvádza, že vzhľadom ku skutočnosti, že došlo k zníženiu jeho vyživovacej povinnosti je exekúcia bezdôvodná a jeho dlh na výživnom neexistuje. Súd uvádza, že exekúcia je vedená na vymoženie pohľadávky, a to zameškaného výživného vo výške 300 Eur za mesiace november 2019, december 2019 a január 2020, a tiež na vymoženie bežného výživného vo výške 200 Eur do budúcnosti. Súd uvádza, že mal nesporne preukázané, že povinný si ku dňu začatia exekúcie povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu neplnil riadne a včas. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 16.02.2018, sp. zn. 11P/297/2017, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26.02.2018. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

23. Zároveň čo sa týka tvrdenia povinného, že exekúcia je vedená bezdôvodne a tvrdenia o neexistencii dlhu, súd uvádza, že sám povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že počnúc mesiacom november 2019 prestal platiť exekučným titulom určenú výšku bežného výživného 200 Eur a na tvorbu úspor vo výške 50 Eur. Povinný uviedol aj to, že takto postupoval s poukazom na podaný návrh na zníženie výživného a tiež s poukazom na nepriaznivú finančnú situáciu, pričom od novembra 2019 do apríla 2020 platil výživné vo výške 100 Eur mesačne a na tvorbu úspor neprispieval. Súd k týmto skutočnostiam uvádza, že povinný bol zaviazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom na platenie výživného vo výške 200 Eur mesačne. Skutočnosť, že povinný podal návrh na zníženie vyživovacej povinnosti, prípadne skutočnosť týkajúca sa nepriaznivej finančnej situácie povinného nie sú kvalifikovanými dôvodmi na zastavenie exekúcie tak, ako ich predpokladá ustanovenie § 61k odsek 1 Exekučného poriadku. Povinný nemôže svojvoľne znižovať výšku vyživovacej povinnosti, na ktorú bol zaviazaný súdnym rozhodnutím a pokiaľ nenastane zmena exekučného titulu (zníženie, prípadne zvýšenie vyživovacej povinnosti) je povinný platiť výživné v takej výške, v akej ho na to zaviazal súd právoplatným a vykonateľným rozhodnutím.

24. Čo sa týka Rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 13.07.2020, sp. zn. 22P/144/2019, súd má v danom prípade za nesporne preukázané, že týmto rozhodnutím došlo k zníženiu vyživovacej povinnosti, pričom táto povinnosť sa znižovala tak, že sa výška výživného zo sumy 250 Eur, počnúc od 01.12.2019 do 31.12.2019 zmenila na sumu 120 Eur mesačne, a počnúc od 01.01.2020 na sumu 100 Eur mesačne. Z uvedeného má súd jednoznačne za preukázané, že toto zníženie sa týka aj práve prebiehajúceho exekučného konania, v rámci ktorého sa vymáha pohľadávka oprávneného. Súd má však za to, že zníženie výživného nie je dôvodom, pre ktorý by mal súd prebiehajúcu exekúciu zastaviť. Súd je toho názoru, že zastaviť exekúciu, resp. zohľadniť zníženie výživného, by mal poverený súdny exekútor. Uvedené súd odôvodňuje najmä tou skutočnosťou, že práve exekútor vykonáva samotnú exekúciu. Len on vie, ktoré plnenie od povinného vymohol a v akom rozsahu. V prípade, ak poverený súdny exekútor vymôže pohľadávku oprávneného, exekúciu ukončuje z dôvodu vymoženého pohľadávky. Súd svoj názor

s použitím analógie legis odôvodňuje tou skutočnosťou, že samotný Exekučný poriadok takúto situáciu vo svojich ustanoveniach explicitne neupravuje, avšak v ustanovení § 75 odsek 2 Exekučného poriadku je uvedené: „Ak počas exekúcie dôjde k zmene rozsudku, ktorá spočíva vo zvýšení výživného, vzťahuje sa exekučný príkaz aj na všetky sumy zvýšeného výživného; zvýšené výživné má rovnaké poradie ako zvyšok pohľadávky.“ Súd má za to, že s poukazom na analógiu, je potrebné, aby prebiehajúcu exekúciu nezastavil súd, ale súdny exekútor, a to tak, že prihliadne na zníženie vyživovacej povinnosti a zohľadní úhrady povinného oprávnenej, ktoré povinný preukázal. Súd zároveň poukazuje aj na ustanovenie § 200 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva subsidiarita Civilného sporového poriadku. Civilný sporový poriadok vo svojich ustanoveniach, a to v článku 4 odsek 1 a odsek 2 upravuje postup súdu v prípade, ak určitú vec nie je možné prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia zákona. V rámci tohto článku 4 Civilného sporového poriadku je upravená analógia legis a zároveň aj analógia iuris. S poukazom na toto ustanovenie má súd za to, že analógiu legis je možné zákonne uplatniť aj na tento posudzovaný prípad. Súd má za to, že v tomto prípade (zníženia výživného a jeho zohľadnenie v rámci exekúcie) absentuje výslovná právna úprava prejednávanej veci. Súd s poukazom na uvedené ako najvhodnejšiu a účelom najbližšiu právnu normu k posudzovanej právnej veci považoval právnu úpravu obsiahnutú v § 75 odsek 2 Exekučného poriadku. S poukazom na uvedené súd konštatuje, že neexistuje dôvod, pre ktorý by mohol prebiehajúcu exekúciu zastaviť v zmysle ustanovenia § 61k odsek 1 Exekučného poriadku.

25. Z vyššie uvedeného má súd za to, že s použitím analógie legis má zníženie vyživovacej povinnosti zohľadniť poverený súdny exekútor, a to s ohľadom na už vymožené plnenie od povinného. V prípade, ak povinný splnil svoju povinnosť v celom rozsahu, poverený súdny exekútor vydá upovedomenie o ukončení exekučného konania, a to z dôvodu vymoženia pohľadávky.

26. K vedeniu dvoch exekučných konaní na základe jedného exekučného titulu (zvlášť na bežné výživné a zvlášť na tvorbu úspor) a uplatneniu trov oprávneného v súvislosti s druhým návrhom na začatie exekúcie, čo povinný považoval konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré nemôže požívať právnu ochranu, súd uvádza, že exekučné konanie je samostatnou, fakultatívnou fázou civilného konania, založenou na dispozičnom princípe (exekúciu možno začať výlučne na návrh - § 48 ods. 1 Exekučného poriadku). V rámci dispozičného princípu mal oprávnený možnosť dispozície aj v tom zmysle, či podá návrh na vykonanie exekúcie v celom rozsahu nároku priznaného exekučným titulom alebo len na jeho časť. Z návrhu na vykonanie exekúcie bolo súdu zrejmé, že oprávnený si uplatňuje menší nárok, ako mu priznáva exekučný titul (uplatňoval si len zameškané a bežné výživné). Tu súd poznamenáva, že nie je jeho úlohou vyzvať, resp. upozorniť oprávneného, že si uplatňuje menej ako mu vyplýva z exekučného titulu. Na druhej strane, ale stála vedomosť povinného, že exekučným titulom priznanú pohľadávku neuhradil ako celok, čo sa musel dozvedieť už z upovedomenia o začatí prvej exekúcie a nič mu nebránilo splniť si svoju povinnosť uloženú exekučným titulom (t.j. aj v exekučne nevymáhanej časti) dobrovoľne. Preto, že si oprávnený v rámci dvoch exekučných konaní uplatnil nároky, ktoré mu boli priznané jedným exekučným titulom, pričom povinnému nebránilo ich uhradiť aj dobrovoľne (riadne a včas plniť vyživovaciu povinnosť), nemožno považovať za zjavné zneužitie práva. Oprávnený si podľa názoru súdu legitímne uplatnil svoje právo podať návrh na vykonanie exekúcie aj na časť nároku priznaného exekučným titulom, ktorá mu nebola povinným uhradená a ktorá zároveň nebola predmetom iného exekučného konania. Z rovnakého dôvodu nemôže obstať ani námietka neúčelnosti trov oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie ako takých. Návrh oprávneného na začatie exekúcie možno bez akýchkoľvek pochybností považovať za dôvodne podaný, pretože v čase jeho podania nebol nárok vymáhaný v tomto exekučnom konaní zo strany povinného splnený a oprávnenému v súvislosti s dôvodne podaným návrhom vznikli aj trovy konania, ktoré musel vynaložiť a preto ich nemožno považovať za neúčelné.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je daný dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. (I. výrok)

28. Nakoľko si žiadny z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal. (II. výrok)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.